Written by - மு்கம்மது் றியால்் -
Saturday, 11 May 2019 10:39 - Last Updated Saturday, 11 May 2019 10:44

1. □□□□□□□□ □□□□

வாங்கி வதைத்த சந்தனமும்
பூதுசு மணக்கும் ஆடகைளும்
வதைத்த இடத்தில்
அப்படியே இருக்கின்றன

நான்
பரிய மனிசியாகி
இந்த வீ டபிற்கு்ள் இன்னும்
உங்களுக்காகக்
காத்துக் கொண்டிருக்கின்றனே்
உம்மா...

என்னகை் கு்ளிப்பாட்பி
ஆடை உடுத்தி
அழகு பார்க்க
நீ ங்கள் இனி
வரவே மாட்டீ ர்களா?

ஆயாதமநேந்தி
தீ விரமாய் வந்தவனால்
கொல்லப்பட்டா
சிதறிக் கிடக்கும் உங்கள் உடலதை
தொட்டாத் தொட்டா
அழாகின்றனே் தாயே

நான்
ஏங்கி வடிக்கும் கண்ணீ ரை
நீ ங்கள்
மடித்தாவதைத்த தாவணியால்
மாறி மாறித் தாடதைத்தாக் கொள்கின்றனே் உம்மா...

இந்தக் கன்னி மனசா
படாகின்ற வதேனயைை
இனி நான்
எந்த உம்மாவிடம்
சொல்லிச் சொல்லி அழாவனே்

தலை சாய்த்தா
ஆறாதல் அடைந்தாகொள்ள
இனி நான் யாராடயை மடியதை்
தடேிக்கொண்டா சலெ்வனே்

வாப்பா வாங்கித்தந்த
வளையல்கள்
பாேடப்படமலே
இன்னாம்
மசேையில் இராக்கின்றன

ஆளாகி
ஆடகைள் உடாத்தி
என்னை
அழகா பார்க்காமலே
இந்த படாத்த பாயில்
படாத்தபடியே
நானாம்
மௌத்தாகிப் பாேகின்றனே்
உம்மா....

என்னாடயை
கடசை மூச்சின் சத்தம்
உங்களாடயை காதாகளாக்காள்
கடே்டாக்கொண்டே இராக்காம்.

2.

மாத்தாக்கள் கொட்டிக்கிடக்காம்
என்னாடயை
மாற்றத்தா வாசலில்
சநெ்தாமரபை் ப□ப்பாேல
பாத்தகங்கள்தாம்
வாழ்ந்தாகொண்டிராக்கின்றன
என்னாேடா

3. □□□ □□□□□□□□

வளெ்ளித்தட்டில் எடாத்தா வதை்த
தாலிக்காசாபாேல
பறொமதியான நாள்கள்
சில்லறை சில்லறகைளாக
காணாமல் பாேயின

ஒன்றிற்காம் மறே்பட்ட
அனாபவங்களை
பாத்திரத்தில் நிறதை்தாக் கொண்டா
தான மண்டபத்தில்
அமர்ந்திராக்கின்றனே்

நாற்சந்தியில் நிற்பாட்டி
தபாதாரன் என்ற சொல்லால்
என்னகை்
காயப்படாத்திவிட்டாப் பாேனவள்
மான்னால் வந்தா
அமர்ந்திராக்கின்றாள்

நாேவினை தராம்
வதேனகைளசை் சாமக்காம்படி
அதே தபாதாரன் என்ற சொல்லால்
மறாபடியாம் என்னகை்
காயப்படாத்திவிட்டாப் பாேனவள்
மான்னால் வந்தா அமர்ந்திராக்கின்றாள்

எதிர்கொண்ட அவமானங்களையாம்
காமாறிச் சிதறிய தராணங்களையாம்
என்னால் எப்படி
எடாத்தாச் சொல்ல மாடியாம்

ஆனதால்
கயைிலிராந்த பாத்திரத்தை வதை்தாவிட்டா

வளியறேிப் பாேகின்றனேன் நான்

4.

க□டாே ஒன்றாே மாடியாமான்னே
காரவி பறந்தாே பாேனதடா
காரவி பறந்தாே பாேனதனால்
க□டாம் சிதறைந்தாே பாேனதடா
மாறாத நினவைாகளாேடாே

5. □□□□□□□□□ □□□□□

பரிய பரிய பாதங்களில் மிதிபட்டாே
காயமாகி
நாொந்தாபாேய்க் கிடக்கின்றதாே
உயிர்

இந்த உயிரதை் த□க்கிக் காொண்டாே
நடக்க இயலாதவனாய்
இராந்தாே காொண்டிராக்கின்றனேன் நான்

மான்னால்
நிறாத்தி வகைக்பப்டட்டிராக்காம்
திசகைளில்
எந்தத் திசயைில் நடந்தாே
எங்காதான் நான் சலெ்வதாே

காற்றவேல் பாரிந்தாே
காலங்களித்த உயிராக்காே
நடெந்த□ரம் பயணிக்க
அராகதயைற்றாப் பாேகின்றதாே

கராக்கல் நரேமொன்றில்
வறேோ ஓராே திசயைிலிராந்தாே
மரணச் சயெ்தி அறிவிக்கப்படாகின்றதாே

இன்னரேம் மனசாே என்னிடம்
மாறி மாறிக்
கடே்டாக்காொண்டிராக்கின்றதாே

இந்த உயிரின் பயெரயைாம்
அந்தச் சயெ்தி

சத்தம்போட்டா
அறிவிக்கமாட்டாதா.....?

6. □□□□□□□□

கனவுகளைப் போலவும்
நிழல்களைப் போலவும்
ப□மிக்கமலே்
வாழ்ந்ததாபோதுமனென்றா
உள்மனசா சொல்கின்றதா

ஈரம் உட்கார்ந்தா கொண்டிராக்கும்
இமகைளை
மதொவாக
ம□டிக்கொள்கின்றனே்

நல்லடக்கம் சயெ்யப்பட்ட
உடலொன்றின் ஆத்மா
காதோரம் வந்தா
பசிக்கிறதாவனென்றா கடே்கிறதா

தாகித்தாக் கொண்டிராக்கும்படியும்
பசித்தாக் கொண்டிராக்கும்படியும்
என்னதை் தனிமபை் படாத்திவிட்டா
எங்கா போய்விட்டீ ர்கள்?

மடித்தா வதை்த காகிதமொன்றை
கயைில் தந்தாவிட்டாப் போகினறார்
வறோ ஓராவர்

சில நரேம்
நாளகை்கா
விடாதலை கிடதை்ததாவிடலாம்
எனக்கா

அப்படியானால்
என்னை இங்கிராந்தா
வளியனாப்பி வகை்க
வாசனசை் சமெ்பாகளோடாம்
பிரார்த்தனகைளோடாம்
நீ ங்களெ்லாம் வராவீ ர்களா?

7. □□□□□□□□□□□

பறவகைள் தடேிவராதபடியும்

உயிரினங்கள் விரும்பாதபடியும்
வற்றிப்போன கூளமாகிவிட்டனே நான்

இருந்தாலும்
இந்தச் சிறிய மூகவரியை எடுத்துக்கொண்டு
இன்னும் நன்
உங்களதை தேடி
அலைந்துகொண்டிருக்கின்றனே

காலமாகி
கண்மறைந்துபோன உங்கள்
உம்மாவின் நினைவுகளோடு
நானும்
உயிரற்றுப் போனவனாய்
இங்கும் அங்குமாக
அலைந்து கொண்டிருக்கின்றனே

ஜன்னல் கதவு நிலகைளில்
உங்கள் உம்மாவின் பூன்னகை
ப□த்துக் கூலுங்கிய
பொற்காலமொன்று இருந்தது

அப்போது
வீ □டு நிறையைப் பாடிக்கொண்டிருந்த
இந்த வீ □ணையின் நரம்புகள்
இன்று
அறுந்து கிடக்கின்றன மகளே

ஆற்றாமையினாலும்
மனம் நொந்து போனதாலும்
உங்கள் தாயின்
ககைள் தழுவிய
இந்த மாமரத்தபை் பார்த்துக்
கடேக்கின்றனே்
எனது ரசாத்தி இங்கு வருவாளா?

மாறாத மனச் சலிப்புடன்
இந்த ஜன்னல் கதவின்
நிலகைளபை் பார்த்துக் கடேக்கின்றனே்
என் ராசாத்தி
என்னதை்தடேி வருவாளா?

தாழ்வாரத்தில் அமர்ந்துகொண்டு
யாரபை்பார்த்து
நான் சொல்ல மூடியும்
கடந்துபோன

அந்த வசந்த காலங்கள்
இனியாம்
திரும்பி வரமாட்டாதா என்றா.